

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2011. április hó 06. napján megtartott fellebbezési tárgyaláson meghozta a következő

ÍTÉLETET:

A testi sértés bűntette miatt **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 21.B.1042/2010/25. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint.

A bűncselekmény helyes minősítése Btk. 170.§ (1) (6) bekezdés II. fordulat.

A Budai Központi Kerületi Bíróság 4.B.XI.1298/2009/25. számú ítéletével kiszabott **6 (hat) hónap fogházbüntetés végrehajtásának elrendelését mellőzi.**

Megállapítja, hogy az elsőfokú eljárás során összesen 593.431 (ötszázkilencvenháromezer-négyszázharmincegy) forint bűnügyi költség merült fel, melyet teljes egészében a vádlott köteles megfizetni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A szabadságvesztés tartamába a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítja.

Kötelezi a vádlottat másodfokú eljárás során felmerült 6.000,- (hatezer) forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Fővárosi Bíróság a 2010. október 25. napján kihirdetett 21.B.1042/2010/25. számú ítéletével a vádlottat testi sértés büntette (Btk.170.§.(6) bekezdés II. fordulata) miatt 3 év börtönre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Elrendelte a Pesti Központi Kerületi Bíróság 11.Bk.VI-VII.44326/2008/2. számú végzésével kiszabott 6 hónap börtönbüntetés, a Pesti Központi Kerületi Bíróság 11.Bk.VI-VII.44920/2008/2. számú végzésével kiszabott 6 hónap börtönbüntetés és a Budai Központi Kerületi Bíróság 4.B.XI.1298/2009/25. számú ítéletével kiszabott 6 hónap börtönbüntetés végrehajtását.

Rendelkezett az egyéb járulékos kérdésekről is, így az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.928/2010. számú átiratában az ügy tárgyaláson történő elbírálására tett indítványt.

Átiratában azt fejtette ki, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat alapvetően betartotta, és ügyfelderítési kötelezettségének is igyekezett eleget tenni. Ugyanakkor a vádlott személyi körülményeit, előéletét nem kellő körültekintéssel tisztázta. Hivatkozott a vádlott munkájára, jövedelmére, hogy alapvetően segélyből élt, melynek összegszerűségére sem kérdezett rá.

Tisztázatlannak tartotta a vádlott előéletét, ahol további korábbi elítélésekre hivatkozott.

Kiemelte azt is, hogy a Budai Központi Kerületi Bíróság 4.B.XI.1298/2009/25. számú ítélete jelen ügy tárgyát képező bűncselekmény elkövetését követően emelkedett jogerőre, az elkövetéskor a vádlott még eljárás hatálya alatt állt, így pedig ennek a büntetésnek a végrehajtása elrendelését mellőzni kell.

Indokoltnak tartotta tisztázni azt is, hogy a vádlott ellen folyamatban volt büntetőeljárások milyen stádiumban vannak.

Észrevételezte azt is, hogy a bíróság minden releváns okiratot a tárgyalás anyagává tett, azonban a jegyzőkönyv szóhasználata - a Be.301.§.(3) bekezdésére utalás nélkül - jellemzően az „ismertetést” tartalmazza még ott is, ahol a jegyzőkönyv tartalmából az tűnik ki, hogy azt felolvasták. Ezt azonban csak relatív eljárási szabálysértésként értékelte.

A tényállást megalapozottnak tartotta, és álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének is eleget tett.

A tényállásból okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és a cselekmény minősítését is törvényesnek tartotta.

A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság megfelelően számba vette és azokat súlyuknak megfelelően értékelte, a büntetés enyhítésére nem látott alapot.

Utalt arra is, hogy a Btk.91/A.§.b/ pontjára hivatkozás téves, és azzal sem értett egyet, hogy 7.700 Ft büntügyi költség állam általi viselése nem került indokolásra.

A fentiek alapján a Fővárosi Bíróság ítéletének a vádlott személyi körülményei és előélete körében történő pontosítását, a Budai Központi Kerületi Bíróság 4.B.XI.1298/2009/25. számú ítéletével kiszabott 6 hónap börtönbüntetés végrehajtása elrendelésének mellőzését, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A bizonyítás keretében a másodfokú bíróság beszerezte a vádlott előélete vonatkozásában a Mátészalkai Városi Bíróság 5.B.609/2003/28. számú ítéletét, a 4.B.759/2000/2. számú végzését, a Pesti Központi Kerületi Bíróság 20.B.27.625/2010/14. számú ítéletét, melyek a tárgyaláson ismertetésre kerültek.

A védő az enyhítést célzó fellebbezését a tárgyaláson is fenntartotta.

Az elsőfokú bíróság, álláspontja szerint megalapozott tényállást állapított meg. További enyhítő körülményként hivatkozott a bántalmazás és az eredmény közötti közvetett okozati összefüggésre.

A vádlott amikor először felébredt, akkor a sértettet betakarta, és akkor nem észlelt rajta vérző sérülést. Amikor pedig ismét felkelt, akkor be is húzta a sértettet a lakrészbe. Így tehát törődött a sértettel. Ezek miatt felmerülhet esetleg a gondatlanság kérdése.

A vádlott a felszólalásában elmondta, hogy a cselekményt megelőzően segélyből élt, pékségben korábban dolgozott. Sajnálatát fejezte ki, hogy meghalt a sértett, de utalt arra, hogy a sértett a kórházi kihallgatása során úgy nyilatkozott, hogy nem ő bántalmazta, mert őt megtámadták.

Állítása szerint mindig más testhelyzetben volt a sértett, amikor ő felébredt, szerinte tehát felállhatott.

Az ügyész a perbeszédében az írásbeli indítványában foglaltakkal egyezően szólalt fel.

A bejelentett fellebbezések folytán az ítélőtábla a Fővárosi Bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt a Be.348.§.(1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság túlnyomórészt betartotta az eljárási szabályokat.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek az iratok felolvasásának elmaradásra vonatkozó észrevétele a Be. jelenleg hatályos szabályai alapján már nem valósít meg eljárási szabálysértést, mert a hatályos eljárási törvény már az iratok ismertetését tekinti főszabálynak.

Eljárási szabályt sértett viszont az elsőfokú bíróság, amikor az előterjesztett indítványok elutasítását a Be.258.§.(3) bekezdés f/ pontjában foglaltak ellenére ítéletében nem indokolta meg.

A vádlott a 2010. szeptember 9. napján tartott tárgyaláson újabb orvosszakértő kirendelését indítványozta a halál okának megállapítása végett.

Ezt az elsőfokú bíróság a 16. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 6. oldalán szereplő végzésével elutasította.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint erre törvényesen került sor, mert a szakértői vélemények, a boncjegyzőkönyv és a kórházi dokumentáció ezt a kérdést megnyugtatóan tisztázta.

A vádlott ugyancsak a fenti tárgyaláson (16. tjkv.3. oldal) indítványozta a csalás miatt folyamatban lévő büntetőügyének egyesítését, melyet az elsőfokú bíróság szintén elutasított.

Az indítvány elutasítására ez esetben is törvényesen került sor, mert az egyesítés az ügy elhúzódását eredményezhette volna.

Eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság akkor is, amikor a 2010. október 25. tárgyaláson kihallgatott tanú1. és tanú2. rendőr tanúkat nem figyelmeztette a Be.82.§.(1) bekezdés b/ pontjában foglaltakra.

Nevezetteket arra nézve hallgatta meg tanúként az elsőfokú bíróság, hogy helyesen és teljes körűen vették-e jegyzőkönyvbe a gyanúsított vallomást.

Nyilvánvaló, hogy a vádlotti védekezés megerősítése esetén a tanúk önmagukat bűncselekmény elkövetésével vádolták volna, így a fenti figyelmeztetés nem lett volna mellőzhető.

A törvényes figyelmeztetés elmaradása miatt a Be.82.§.(2) bekezdése értelmében a tanúk vallomása bizonyítási eszközként nem vehető figyelembe, így az ítélet tábla a vallomásukat a bizonyítékok köréből (ítélet 8. oldal 1. bekezdéséből) kirekesztette.

Ugyancsak eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor nem tisztázta kellően a vádlott előéletét, korábbi elítéléseit, illetve az ellene folyamatban lévő eljárásokat.

Ezt a másodfokú bíróság Be.363.§.(2) bekezdés b/ pontja tárgyalás keretében pótolta.

A fentieket meghaladóan az elsőfokú bíróság a vád tárgyává tett bűncselekmény elbírálásához szükséges és lehetséges bizonyítékokat feltárta, és ezek mérlegelésével nagyjából megalapozott tényállást állapított meg.

A másodfokú bíróság azonban a Be.352.§.(1) bekezdés a/ és b/ pontjai szerint részben a felvett bizonyítás, részben pedig az iratok tartalma alapján szükségesnek látta a tényállás kiegészítését, pontosítását az alábbiak szerint:

- Az ítélet 2. oldal 2. bekezdését a vádlott személyi körülményeit illetően akként javítja ki, hogy a vádlott a cselekményt megelőzően segélyből élt.

- Ugyanezen oldalon a vádlott előélete körében feltüntetett még az alábbiakat is:

- A Mátészalkai Városi Bíróság a 2001. január 22. napján jogerőre emelkedett 4.B.759/2000/2. számú végzésével súlyos testi sértés büntette miatt 30.600 Ft pénzbüntetést szabott ki vele szemben.

- A Mátészalkai Városi Bíróság a 2004. július 19. napján jogerőre emelkedett 5.B.609/2003/28. számú ítéletével lopás vétsége miatt 20.000 Ft pénzbüntetésre ítélte.

- A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2011. március 21. napján jogerőre emelkedett 20.B.27.625/2010/14. számú ítéletével a 2009. február 27. és március 17. napjai között elkövetett társtettesként folytatólagosan elkövetett lopás vétsége (Btk.316.§.(1)(2) bekezdés c/ pont) és társtettesként folytatólagosan elkövetett lopás büntette (Btk.316.§.(1)(2) bekezdés c/ pont (4) bekezdés b/1. pont) miatt 1 évi - végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett - börtönre ítélte.

- a Pesti Központi Kerületi Bíróság 11.Bk.VI-VII.44.326/2008. számú, illetve a 11.Bk.VI-VII.44.920/2008. számú végzéseinek alszáma 2, és utóbbi végzésében nem került megállapításra a vádlott visszaesői minősége.

- A Budai Központi Kerületi Bíróság a megjelölt ítéletével a vádlottat társtettesként elkövetett lopás vétsége miatt ítélte el.

- Az ítélet 2. oldal 4. bekezdés utolsó mondatát azzal egészíti ki, hogy a sértett 53 éves volt.

- A 2. oldal 5. bekezdését a vádlotti vallomás alapján azzal egészíti ki, hogy a vádlott észlelte a sértett ittasságát, imbolygó járását.

- A 2. oldal 6. bekezdését azzal pontosítja az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján, hogy a vádlott a sértett homlokának jobb oldalát egy esetben, nagy erővel ütötte meg egy ismeretlen eredetű tompa, kemény tárggyal. A sértett az ütés következtében hanyatt esett, és feje, a nyakszirt tájékán közepes-nagy erővel hozzáütődött a kőből kialakított tűzhely oldalsó részéhez.

A sértett koponyacsontja normál vastagságú volt.

- A 3. oldal 1. bekezdésének második mondatát azzal egészíti ki, hogy a mentőszolgálathoz a bejelentés 18 óra 25 perckor érkezett, és 18 óra 34 perckor érkeztek a helyszínre (nyom. ir. 117. oldalán lévő esetlap).

- A 3. oldal 2. bekezdését kiegészíti a külsérelmi nyomok leírásával, miszerint a homlok jobb oldalán, a szemöldök belső zugában 1 db függőleges lefutású, 3 cm hosszú bőrfolytonosság-megszakadás, baloldalt a nyakszirti tájékon 4 cm hosszú, ferde lefutású repesztett bőrsebzés keletkezett (orvosszakértői vélemény az ítélet 5. oldal 4. bekezdésében).

- A 3. oldal 1. bekezdése utáni részbe átemeli az indokolás 7. oldal utolsó bekezdését és a 8. oldal 1. bekezdés 3. mondat végéig terjedő részt, amely a sértett kórházi gyógykezelésével kapcsolatban tartalmaz részletes adatokat.

Az így kiegészített, pontosított tényállás már minden szempontból megalapozott, és így a másodfokú eljárásban is irányadónak tekinthető.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a szükséges részletességgel eleget tett az indokolásai kötelezettségének is. Ennek során számot adott arról, hogy melyik bizonyítékot miért fogadott el, és melyiket miért nem tartotta elfogadhatónak.

A vádlott az eljárás során nem vitatta, hogy a számára is felismerhetően ittas, és emiatt imbolygó járású és gyenge fizikumú sértettel összevitakozott, majd őt bántalmazta is. Tagadta azonban az eszközös bántalmazást, és az eljárás előrehaladtával a felelősségét is igyekezett csökkenteni.

A vádlotti védekezés azonban csak annyiban volt elfogadható, amennyiben az nem állt ellentétben a bizonyítási eljárás egyéb adataival.

Ilyen adat volt az orvosszakértők véleménye, mely szerint nagy erejű ökölcsapással sem lehet okozni koponyatörést, illetve, hogy a homloktájéki zúzott-repesztett sérülés nyitott tenyérrel történő ütéstől sem származhatott.

Kizárta a szakértői vélemény azt is, hogy a homloktájék és a nyakszirttájék sérülése egyetlen eleséstől létrejöhetett volna.

Rögzítette az orvosszakértői vélemény azt is, hogy a sértett koponyacsontja átlagos vastagságú volt.

Az igazságügyi orvosszakértők egybehangzóan állították, hogy a sértettet egy tompa, kemény tárggyal homloktájékon ütötték, aki az ütés következtében hanyatt esett, és a feje valamilyen kemény tárgyhoz ütődött. A nyakszirt tájéki fejbőr-repedés pedig ennek következtében keletkezett (25. sorsz. tjkv. 4-5. oldala, nyom. ir. 461-463. oldalai).

Ugyanakkor a vádlottól nem volt idegen a sértett eszközös bántalmazása sem, mert a nyomozati vallomásában akként nyilatkozott, hogy „volt, amikor egy felmosófát eltörtem a fején” (nyom. ir. 747. oldal).

A fentiek alapján a másodfokú bíróság azt rögzítette, hogy a sértett bántalmazása nem pusztán kézzel, hanem valamilyen eszközzel történt.

A vádlott felelősségcsökkentő vallomásmódosításai a rendőrtanúk nyilatkozatai nélkül is alappal elvethetők, mert a második kihallgatásán a védője is jelen volt, így a másodfokú bíróság álláspontja szerint feltétlenül észrevételezte volna a szabálytalan jegyzőkönyvezést.

Megjegyzendő egyébként, hogy a vádlott a nyomozás során valóban beszélt arról, hogy amikor a sértettet ő megütötte az elszaladt és ő kb. 1 órát várta, majd lefeküdt aludni.

Erre azonban nem a gyanúsított kihallgatásakor, hanem később, a nyomozási bíró előtti meghallgatáson került sor 2010. július 21. napján (19. Bny.1559/2010/2.).

Ebben a körben a másodfokú bíróság is osztotta az elsőfokú bíróságnak ítélet 10. oldal utolsó mondatában írt indokolását.

A vádlott büntetőjogi felelősségét nem csökkenti, hogy a sértett még esetleg mozgásképes volt, mert a vádlott saját bevallása szerint is mindkét alkalommal mozdulatlan állapotban látta a sértettet, be is húzta őt a konyhába, de csak a tanú3. megérkezését követően hívott orvosi segítséget.

A megalapozott tényállás alapján okszerűen volt le következtetést az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény minősítése is.

Helyesen utalt arra az elsőfokú bíróság, hogy a testi sértés okozásában az egyenes szándék, míg a halálos eredmény tekintetében a gondatlanság súlyosabb alakzata állapítható meg.

Jogi indokolásában az együtttható ok (concausa) tekintetében ugyancsak törvényesen fejtette ki, hogy a sértett halálához vezető okfolyamat elindítója a vádlotti magatartás volt.

A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság jórészt helyesen tárta fel, és azokat súlyuknak, nyomatékuknak megfelelően értékelte.

A súlyosító körülményeket annyiban szükséges pontosítani, hogy a vádlott csak két felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt állt a cselekmény elkövetésekor.

Az ítélet tábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés arányban áll az elkövetett cselekmény tárgyi súlyával és társadalomra veszélyességével, valamint a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességgel, bűnössége fokával és a büntetés kiszabása során irányadó, a fentiek szerint részben kiegészített bűnösségi körülményekkel.

Ez a büntetés szükséges ahhoz, hogy a vádlottal szemben a büntetési célt, az egyéni és általános megelőzés követelményét elérje, és érvényre juttassa.

Nem látott tehát lehetőséget a másodfokú bíróság a büntetés enyhítésére.

A járulékos kérdésekben osztotta a másodfokú bíróság a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában írt észrevételeket, nevezetesen, hogy törvénysértően került sor a Budai Központi Kerületi Bíróság 4.B.XI.1298/2009/25. számú ítéletével kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának elrendelésére, mivel ezen ítélet jogerőre emelkedése jelen cselekmény elkövetése utáni időpontra esik, így arra nem lett volna törvényes lehetőség az elkövetés időpontjában hatályos Btk.91.§.(1) bekezdés b/ pontja értelmében.

Ugyanez a jogszabályi hivatkozás irányadó egyébként a Btk.2.§. alapján a másik két, egyébként helyesen elrendelt felfüggesztett szabadságvesztés esetében is.

Abban is egyetértett az ítélőtábla a főügyészségi állásponttal, hogy az elsőfokú bíróság nem adta indokát 7.700 Ft bűnügyi költség állam általi viselésének.

Ilyen összegű bűnügyi költség a szakértő1. és a szakértő2. által készített szakvélemény kapcsán merült fel (bíróági iratok 13. sorszám), ahol ez a díjjegyzékben a jegyzőkönyvvezető díjaként szerepel.

A szakértői vélemény indokoltan került beszerzésre, így nincs alap a Be.338.§.(2) bekezdés alkalmazására, melyre egyébként az elsőfokú bíróság sem hivatkozott. Ezt a bűnügyi költséget tehát a vádlottnak kell viselnie.

Észlelte az ítélőtábla azt is, hogy elmulasztotta az elsőfokú bíróság az ítélete indokolásában megállapítani, hogy a vádlott feltételes szabadságra bocsátható, így ezt pótolni kellett az alábbiak szerint:

A Btk.47.§.(2) bekezdés II. fordulója értelmében a vádlott a büntetése legalább $\frac{3}{4}$ részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

Pontosította az ítélőtábla a bűncselekmény minősítését a Btk.170.§.(1) bekezdésének a feltüntetésével.

A fentiekre figyelemmel az ítélőtábla a Be.372.§.(2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg az egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§.(1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2011. év április hó 6. napján

Máziné Dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

. Magócsi István sk.
előadó bíró

Zólyominé Dr. Törő Erzsébet sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 21.B.1042/2010/25. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.395/2010/12. számú ítéletében írt változtatással 2011. év április hó 6. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2011. év április hó 6. napján

Máziné Dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Moncz Tímea
tisztviselő